

Rolnummer 3950
Arrest nr. 131/2006 van 28 juli 2006

A R R E S T

In zake : het beroep tot vernietiging van de artikelen 39 tot 50 (« Hoofdstuk V. - *De verkiezingen* ») van het decreet van het Waalse Gewest van 8 december 2005 houdende wijziging van sommige bepalingen van het Wetboek van de plaatselijke democratie en de decentralisatie, ingesteld door R. Pankert.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en A. Arts, en de rechters P. Martens, R. Henneuse, M. Bossuyt, E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke en J. Spreutels, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van het beroep en rechtspleging

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 28 maart 2006 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 29 maart 2006, heeft R. Pankert, wonende te 4700 Eupen, Stendrich 131, beroep tot vernietiging ingesteld van de artikelen 39 tot 50 (« Hoofdstuk V. – *De verkiezingen* ») van het decreet van het Waalse Gewest van 8 december 2005 houdende wijziging van sommige bepalingen van het Wetboek van de plaatselijke democratie en de decentralisatie (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 2 januari 2006).

De vordering tot schorsing van dezelfde decretale bepalingen, ingediend door dezelfde verzoekende partij, is verworpen bij het arrest nr. 85/2006 van 17 mei 2006, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 31 mei 2006.

Memories zijn ingediend door :

- S. Emonds, wonende te 4701 Kettenis, Feldstraße 38, I. Schmitz, wonende te 4700 Eupen, Stendrich 212, R. Emonds, wonende te 4700 Eupen, Rosenweg 16, G. Klüttgens, wonende te 4700 Eupen, Rosenweg 16, en W. Miessen, wonende te 4700 Eupen, Werthplatz 28;

- de Waalse Regering;

De verzoekende partij heeft een memorie van antwoord ingediend; de Waalse Regering en de tussenkomende partijen hebben ook een memorie van wederantwoord ingediend.

Bij beschikking van 28 juni 2006 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 12 juli 2006 na de partijen te hebben uitgenodigd zich op de terechtzitting nader te verklaren over de weerslag, op het beroep, van het decreet van het Waalse Gewest van 1 juni 2006 « tot wijziging van Boek I van Deel IV van het Wetboek van de plaatselijke democratie en de decentralisatie », bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 9 juni 2006 (eerste editie).

Op de openbare terechtzitting van 12 juli 2006 :

- zijn verschenen :

. de verzoekende partij, in eigen persoon;

. Mr. M. Lazarus, advocaat bij de balie te Eupen, voor de tussenkomende partijen S. Emonds en anderen;

. Mr. I. Mathy *loco* Mr. M. Uyttendaele, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Waalse Regering;

- hebben de rechters-verslaggevers P. Martens en M. Bossuyt verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde partijen gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De bepalingen van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *In rechte*

- A -

Ten aanzien van het belang van de verzoeker om in rechte te treden

A.1.1. De verzoeker is lid van de « Partei der Deutschsprachigen Belgier » en hij beweert dat de ontstentenis van verbod van lijstenverbindingen, bij de verkiezingen, tussen partijen uit kiesdistricten die tot verschillende gemeenschappen behoren, de waarde van zijn stem beïnvloedt.

Teneinde zijn belang om in rechte te treden te verantwoorden, verwijst de verzoeker naar B.4.3 van het arrest nr. 30/2003, waarin het Hof heeft geoordeeld dat « elke kiezer of kandidaat doet blijken van het vereiste belang om de vernietiging te vorderen van bepalingen die zijn stem of zijn kandidatuur ongunstig kunnen beïnvloeden ».

Hij verstrekt cijfergegevens waarbij de zetelverdeling na de provincieraadsverkiezingen van 2000 wordt vergeleken met die welke tot stand zou zijn gekomen zonder lijstenverbindingen. Hij concludeert uit die vergelijking dat zijn stem niet alleen waardeloos is geworden maar ook werd misbruikt en het voor hem zinloos lijkt om voortaan nog aan de provincieraadsverkiezingen deel te nemen.

A.1.2. In haar memorie werpt de Waalse Regering de *exceptio obscuri libelli* op om reden dat zij moeilijk een verband kan vaststellen tussen de opgeworpen middelen en de bestreden bepalingen. Zij betoogt dat de bepaling die de verzoeker nadeel berokkent in werkelijkheid artikel L4153-6 van het Wetboek van de plaatselijke democratie is, dat in het positief recht werd ingevoerd vóór de provincieraadsverkiezingen van 1994. De door de verzoeker aangeklaagde codificering zou dus dateren van vóór de door hem aangevochten normen.

Ten aanzien van het feit dat de stem van de verzoeker zou zijn genegeerd, voegt de Waalse Regering daaraan toe dat een dergelijk argument de analyse niet doorstaat want het bestaan van « verloren stemmen » maakt deel uit van de toepassing van een kiessysteem dat is gebaseerd op de evenredige vertegenwoordiging. De Waalse Regering verwijst naar het arrest nr. 73/2003 om tot de kennelijke onontvankelijkheid van het beroep te besluiten.

A.1.3. In zijn memorie van antwoord beklemtoont de verzoeker dat geen enkel van de in het verzoekschrift beoogde artikelen betrekking heeft op de problematiek van de lijstenverbinding. Het gaat bijgevolg om een beroep tegen een leemte in de wetgeving, in zoverre de wetgever niet is opgetreden om het aan de lijstenverbinding gewijde artikel L4153-6 te wijzigen.

Ten aanzien van de verwijzing naar het arrest nr. 73/2003 beklemtoont de verzoeker het feit dat dat arrest is gewezen in het raam van de problematiek van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Hij besluit daaruit dat, voor dat arrondissement, alle partijen en kandidaten moeten verklaren tot welke gemeenschap zij behoren, wat niet het geval is voor de kieskring Verviers terwijl zulks het geval zou moeten zijn.

A.1.4. In haar memorie van wederantwoord verklaart de Waalse Regering dat zij het aanvoeren van de *exceptio obscuri libelli* handhaaft, om reden dat zij nog steeds niet het verband ziet dat zou bestaan tussen de opgeworpen middelen en de aangevochten bepalingen. De verzoeker zou meer in het bijzonder niet aangeven welke norm waarvan het Hof de inachtneming waarborgt, door de door hem aangevochten bepalingen zou worden geschonden. De verzoeker zou zelf erkennen dat de aangevochten artikelen geenszins betrekking hebben op de kwestie van de mogelijkheden van lijstenverbinding.

De Waalse Regering voegt daaraan toe dat met de betwisting van een leemte in de wetgeving, de verzoeker aantoont dat niet de bestreden bepalingen hem nadeel berokkenen maar wel een onbestaande bepaling. De verzoeker zou dus maatregelen moeten nemen om die kwestie aan het Hof voor te leggen, maar dit dient te gebeuren door middel van een prejudiciële vraag.

Ten aanzien van de middelen van het verzoekschrift

A.2.1. De verzoeker betoogt dat een samenwerkingsakkoord had moeten worden afgesloten tussen de Duitstalige Gemeenschap en het Waalse Gewest in verband met de in het decreet behandelde aangelegenheid, zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State zou hebben gesuggereerd in haar advies in verband met dat decreet.

A.2.2. In haar memorie is de Waalse Regering van mening dat de verzoeker zich vergist wat de regels betreft die van toepassing zijn op de samenwerkingsakkoorden. Zij beklemtoont dat artikel 92bis van de wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voor de partners van het federale België in de mogelijkheid voorziet om dergelijke akkoorden af te sluiten in aangelegenheden waarin zij zulks nuttig achten en, anderzijds, de gevallen aangeeft waarin die akkoorden verplicht moeten worden afgesloten. Een dergelijke verplichting zou echter niet worden opgelegd op het vlak van het provinciaal kiesrecht. De door de Raad van State gemaakte opmerking betrof, volgens de Waalse Regering, enkel de bijzondere situatie van de voorzitter van het O.C.M.W., die voortaan in het Franse taalgebied van rechtswege deel uitmaakt van het gemeentecollege. Het zou dus de bekommernis van de Raad van State zijn geweest om een eenvormige toepassing van het gemeentelijk recht te waarborgen op het grondgebied van het Waalse Gewest.

A.2.3. In zijn memorie van antwoord preciseert de verzoeker dat hij enkel naar de opmerkingen van de Raad van State heeft verwezen als bewijs voor het bestaan van twee taalgroepen in het Waalse Gewest en in de provincie Luik, waarmee rekening zou moeten worden gehouden.

A.2.4. De Waalse Regering repliceert dat zij niet in staat is de draagwijdte van de argumentering van de verzoeker te begrijpen. Zij stelt, voor het overige, dat een samenwerkingsakkoord te dezen ondenkbaar was, aangezien een dergelijk akkoord de gezamenlijke uitoefening veronderstelt van bevoegdheden die eigen zijn aan twee of meer deelentiteiten, wat niet het geval zou kunnen zijn voor de Duitstalige Gemeenschap, die over geen enkele eigen bevoegdheid beschikt inzake het provinciaal kiesrecht.

A.3.1. De verzoeker betoogt voorts dat de provincieraadsleden van het specifieke kiesdistrict van het Duitse taalgebied en die van het Franse taalgebied van de provincie *de facto* noodzakelijkerwijze verschillende taalgroepen vormen binnen de provincieraad. De beide categorieën van raadsleden zouden bijgevolg in de provincie Luik slechts samen kunnen stemmen wanneer het punt op de agenda geen betrekking heeft op gemeenschapsaangelegenheden. De stemming zou dus afzonderlijk moeten gebeuren, zoals in artikel 50 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is bepaald, voor de gewestparlementen.

A.3.2. De Waalse Regering antwoordt in haar memorie dat het concept van impliciete taalgroep onbestaande is in het Belgische recht. Zij onderstreept dat afgezien van het bestaan van taalgroepen in de federale kamers en in het Parlement van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die respectievelijk hun grondslag vinden in de artikelen 43 en 136 van de Grondwet, er andere vergaderingen bestaan die niet homogeen zijn op het vlak van de taal, en die niet dergelijke groepen bevatten.

De Waalse Regering beweert dat de verzoekende partij zich vergist in verband met de draagwijdte van artikel 50 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Die bepaling zou immers, in de bijzondere wet, de uitdrukking vormen van de bevoegdheidsoverdrachten die werden uitgevoerd met toepassing van artikel 138 van de Grondwet, waarin een mechanisme is verankerd dat geenszins kan worden omgezet naar het provinciaal niveau.

De Waalse Regering voegt daaraan toe dat de verzoekende partij zich eveneens vergist in verband met de draagwijdte van artikel 162 van de Grondwet, dat aan de provincies de zorg toevertrouwt om alles te regelen wat van provinciaal belang is, met inbegrip van de culturele of persoonsgebonden aangelegenheden. Het door de provincie uitgevaardigde materiële recht zou een eenvormige regeling vormen die betrekking heeft op de hele provincie en waarin geen rekening kan worden gehouden met de op een hoger machtsniveau bestaande verschillen tussen de bevoegdheden van de Duitstalige Gemeenschap en die van de Franse Gemeenschap.

A.3.3. In zijn memorie van antwoord doet de verzoeker gelden dat in het Waalse Parlement de vertegenwoordigers van de Duitstalige Gemeenschap die de eed afleggen in het Duits *de facto* bij uitsluiting een taalgroep vormen, aangezien zij geen recht hebben om deel te nemen aan debatten en stemmingen in verband met bevoegdheden die door de Franse Gemeenschap aan de Waalse Regering zijn overgedragen krachtens artikel 138 van de Grondwet. Er zou echter geen rekening worden gehouden met het bestaan van die taalgroep bij de aanneming van de gewestelijke decreten.

A.3.4. De Waalse Regering repliceert dat de verzoeker nogmaals de machtsniveaus met elkaar verwart. De bijzondere regels van samenstelling en beraadslaging van het Waalse Parlement zouden hun oorsprong vinden in het overeenkomstig de Grondwet gemaakte onderscheid tussen de gewestelijke functies en de gemeenschapsfuncties van die vergadering, dat het gevolg is van de toepassing van artikel 138 van de Grondwet. De provincieraad zou daarentegen, krachtens artikel 162 van de Grondwet, aangelegenheden behandelen van provinciaal belang zonder dat in dat opzicht een onderscheid moet worden gemaakt tussen de gewestelijke aangelegenheden en de gemeenschapsaangelegenheden.

A.4.1. De verzoeker verwijt het aangevochten decreet bovendien dat het geen rekening heeft gehouden met het feit dat de provincie Luik geen homogene instelling is, aangezien zij is gelegen op het grondgebied van twee gemeenschappen. Hij is van oordeel dat het decreet belangrijke lacunes vertoont in zoverre het niet de noodzakelijke verwijzingen bevat naar het feit dat onder meer het algemene toezicht op de gemeenten aan de organen van de Duitstalige Gemeenschap werd overgedragen. Hij is van mening dat de provincieraadsleden uit het specifieke kiesdistrict van het Duitse taalgebied en de provincieraadsleden uit het Franse taalgebied als gevolg van verschillende wettelijke uitgangspunten *de facto* noodgedwongen totaal verschillende taalgroepen binnen de provincieraad vormen. De lijstenverbindingen tussen partijen uit kiesdistricten met verschillende wettelijke grondslagen en verschillende gemeenschappen, zouden een schending uitmaken van de staatsstructuur gebaseerd op gemeenschappen en taalgebieden.

Het aangevochten decreet zou dus de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden, aangezien de stem van een kiezer via ontoelaatbare lijstenverbindingen naar gelang van de gemeenschap waartoe hij behoort, ongelijk wordt beoordeeld, zo niet waardeloos wordt en zelfs wordt misbruikt. Het decreet zou tevens de artikelen 2 en 4 van de Grondwet schenden, omdat het geen rekening houdt met het bestaan van de Duitstalige Gemeenschap en van het Duitse taalgebied.

A.4.2. In haar memorie stelt de Waalse Regering dat de artikelen 2 en 4 van de Grondwet niets te maken hebben met de organisatie van de provincies, die hun grondslag vinden in de artikelen 5 en 162 van de Grondwet. In die bepalingen zou er geen enkele vereiste bestaan van een bijzondere bescherming van de Duitstalige minderheid in het raam van de organisatie van de provinciale instellingen. De provincie zou daarentegen worden beschouwd als een homogeen geheel zonder dat op territoriaal vlak of op het vlak van haar bevolking een onderscheid wordt gemaakt tussen haar Franstalige fractie en haar Duitstalige fractie.

A.4.3. In zijn memorie van antwoord preciseert de verzoeker dat bij het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 1 juni 2004, het toezicht op de gemeenten is overgedragen van de provinciegouverneur en het provinciaal college aan de organen van de Duitstalige Gemeenschap. De Waalse Regering zou zelf erkennen dat de gemeenten van de Duitstalige Gemeenschap geen enkele band meer hebben met het provinciaal college en enkel nog in aangelegenheden van openbare veiligheid betrekkingen onderhouden met de provinciegouverneur.

Wat de lijstenverbindingen betreft, beklemtoont de verzoeker het feit dat, in de vroegere provincie Brabant, de lijstenverbindingen tussen partijen die tot districten van verschillende gemeenschappen behoorden niet mogelijk waren. Hetzelfde geldt voor het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde wat de verkiezingen van de federale kamers betreft.

Ten slotte stelt de verzoeker, ter aanvulling, dat de artikelen 130, 139 en 140, in samenhang gelezen met de artikelen 2 en 4 van de Grondwet, het bijzondere statuut van de Duitstalige Gemeenschap in de Belgische Staat onderstrepen.

A.4.4. In haar memorie van wederantwoord betoogt de Waalse Regering dat de situatie van Brussel-Halle-Vilvoorde niet zou kunnen worden vergeleken met die van de provincie Luik, aangezien de opdeling van de Kamer in taalgroepen voortvloeit uit artikel 43 van de Grondwet, terwijl geen enkele grondwetsbepaling een dergelijke vereiste verankert in verband met de provincieraad van Luik.

Wat het toezicht op de gemeenten betreft, merkt de Waalse Regering op dat overdracht van dat toezicht van het Waalse Gewest naar de Duitstalige Gemeenschap zonder gevolg is voor het provinciaal kiesrecht.

Ten slotte merkt de Waalse Regering op dat in geen enkele van de grondwettelijke bepalingen die betrekking hebben op de Duitstalige Gemeenschap, erin wordt voorzien dat rekening moet worden gehouden met het bestaan ervan bij de organisatie van de provincieraadsverkiezingen.

Ten aanzien van het verzoek tot tussenkomst

A.5.1. De verzoekers tot tussenkomst zijn allen leden van de « Partei der Deutschsprachigen Belgier » en zijn van oordeel dat zij daardoor over het vereiste belang beschikken om een verzoekschrift tot tussenkomst in te dienen, op grond van artikel 87, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989.

Zij verklaren dat zij zich zonder voorbehoud aansluiten bij de vordering tot schorsing en het beroep tot vernietiging ingesteld door de verzoeker.

Zij preciseren dat een ontwerp van aanvullend decreet is neergelegd in het Waalse Parlement onder het nummer 357, dat over Komen-Waasten handelt, maar geen enkele bijzondere aanwijzing bevat wat de Duitstalige Gemeenschap betreft binnen de provincie Luik, hoewel het algemene toezicht over de gemeenten van de Duitstalige Gemeenschap aan die provincie werd onttrokken. De verzoekers tot tussenkomst beklemtonen eveneens het feit dat het ontwerp van decreet 357 meermaals de lijstenverbindingen aanhaalt zonder te verwijzen naar de federale bevoegdheid.

A.5.2. In haar memorie van wederantwoord betoogt de Waalse Regering dat de verzoekers tot tussenkomst geen enkel element aanreiken ter staving van de bewering volgens welke zij leden zouden zijn van de « Partei der Deutschsprachigen Belgier ». Zulks zou volstaan om hun memorie uit de debatten te weren bij gebrek aan belang.

De Waalse Regering merkt eveneens op dat het ontwerp van decreet waarnaar de verzoekers tot tussenkomst verwijzen, zonder belang is voor het Hof, aangezien de verenigbaarheid van een decreet met de Grondwet wordt beoordeeld op de dag van de aanneming ervan, onafhankelijk van bepalingen die nog niet in het normenkader werden opgenomen.

Zij herhaalt ten slotte dat de overdracht van het toezicht over de gemeenten naar de Duitstalige Gemeenschap geen enkel gevolg heeft voor het provinciaal kiesrecht.

De Waalse Regering besluit daaruit dat, in de veronderstelling dat ze niet uit het debat wordt geweerd, de door de verzoekers tot tussenkomst neergelegde memorie te dezen als zijnde zonder belang zou moeten worden beschouwd.

A.5.3. In hun memorie van wederantwoord verwijzen de verzoekers tot tussenkomst naar de door R. Pankert uiteengezette argumentering.

Zij brengen in herinnering dat de verkiezingen met het oog op de hernieuwing van de provincieraad van Luik zullen plaatsvinden op 8 oktober van dit jaar, dat de geformuleerde middelen ernstig zijn, want zij hebben betrekking op het meest elementaire van alle fundamentele burgerrechten in een democratie, namelijk de waarde die aan de stemmen van de verzoekers wordt gegeven ten gunste van een bepaalde partij. Zij voegen daaraan toe dat, zonder aanpassing van het decreet van 8 december 2005 die de mogelijkheid van lijstenverbindingen tussen kiesdistricten die tot verschillende gemeenschappen behoren, verbiedt, een verschil in behandeling zou worden gehandhaafd dat niet kan worden verantwoord.

Bij de beschikking van ingereedheidbrenging van 28 juni 2006, werden de partijen verzocht zich ter terechtzitting van 12 juli 2006 nader te verklaren over de weerslag die het decreet van het Waalse Gewest van 1 juni 2006 « tot wijziging van Boek I van Deel IV van het Wetboek van de plaatselijke democratie en de decentralisatie », bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 9 juni 2006 (eerste editie), kan hebben op het beroep.

- B -

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van de aanvullende memorie van wederantwoord ingediend door de verzoeker

B.1. De verzoeker heeft de griffie een aanvullende memorie van wederantwoord, gedateerd op 17 juni 2006, doen toekomen. Een dergelijke memorie, waarin niet is voorzien in de bijzondere wet van 6 januari 1989, moet uit de debatten worden geweerd.

Ten gronde

B.2. In zijn hoedanigheid van kiezer doet de verzoeker in beginsel blijken van het vereiste belang om bepalingen aan te vechten die van toepassing zijn op de gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen. Om dezelfde motieven doen de personen die een verzoekschrift tot tussenkomst hebben ingediend in beginsel blijken van een belang om tussen te komen teneinde de door de verzoeker uiteengezette middelen te steunen. De aangevochten bepalingen dienen evenwel op zichzelf van dien aard te zijn dat zij de stem van de verzoeker en van de personen die wensen tussen te komen rechtstreeks en ongunstig raken, die aangevochten bepalingen moeten nog van kracht zijn en de aangevoerde middelen moeten tegen die bepalingen zijn gericht.

B.3. De verzoeker verwijt de aangevochten bepalingen dat zij, bij de verkiezingen, niet de mogelijkheid verbieden tot lijstenverbindingen tussen partijen uit kiesdistricten die tot verschillende gemeenschappen behoren. Zijn beroep is gericht tegen « aanzienlijke leemten » die zich, volgens de verzoeker, zouden bevinden in de aangevochten bepalingen.

B.4. De tegen die « leemten » gerichte middelen hebben geen betrekking op de aangelegenheden die in de aangevochten bepalingen worden behandeld. Zij verwijten het aangevochten decreet dat het niet de noodzakelijke verwijzingen bevat naar het feit dat het gewone toezicht op de gemeenten is overgeheveld naar de organen van de Duitstalige Gemeenschap. Zij verwijten het decreet eveneens dat daarin geen rekening wordt gehouden met het feit dat de provincieraadsleden van het specifieke kiesdistrict van het Duitse taalgebied en die van het Franse taalgebied van de provincie Luik « *de facto*

noodzakelijkerwijze verschillende taalgroepen zouden vormen binnen de provincieraad ». Zij vermelden dat het Waalse Gewest met de Duitstalige Gemeenschap een samenwerkingsakkoord had moeten sluiten dat, volgens de verzoeker, een « *conditio sine qua non* voor de aanneming van het decreet » zou zijn geweest.

B.5. In werkelijkheid beklagt de verzoeker zich in essentie erover dat de Belgische rechtsorde voor wat de Duitstalige Gemeenschap betreft geen bepalingen bevat die vergelijkbaar zijn met die welke betrekking hebben op de andere gemeenschappen, en hij maakt daarbij in het bijzonder allusie op datgene wat bij de parlementsverkiezingen van toepassing was in de vroegere provincie Brabant.

Het Hof kan bij het onderzoek van dit beroep dergelijke grieven, die niet zijn gericht tegen de aangevochten bepalingen en die in essentie zijn gericht tegen leemten in de Grondwet of in andere wetsbepalingen, niet onderzoeken.

B.6. Ten slotte werden de bepalingen van de artikelen 39 tot 50 van het decreet van 8 december 2005 vervangen, gewijzigd of opgeheven door andere bepalingen, vervat in het decreet van 1 juni 2006 « tot wijziging van Boek I van Deel IV van het Wetboek van de plaatselijke democratie en de decentralisatie », bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 9 juni 2006 (eerste editie) en in werking getreden op dezelfde datum, zodat het beroep zonder voorwerp is geworden.

B.7. Om alle in B.4 tot B.6 vermelde redenen zijn het beroep tot vernietiging en bijgevolg het verzoekschrift tot tussenkomst onontvankelijk.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Frans, het Nederlands en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 28 juli 2006.

De griffier,

De voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

M. Melchior